

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 59.231 van 25 april 1996
in de zaak A. 64.965/VII-13.324.**

In zake : 1. Valentine GIETS,
2. Marc DE SCHRYVER,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat D. LINDEMANS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Keizerslaan 3

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat B. STAELENS,
kantoor houdende te BRUGGE,
Canadesen Hof,
Bevrijdingslaan 4, bus 1.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Valentine GIETS en Marc DE SCHRYVER op 3 augustus 1995 hebben ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van 28 april 1995 van de Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming tot vaststelling van het ontwerp van lijst van volgende voor bescherming vatbare monumenten : 1° de "Sint-Amanduskapel" met bijhorend perceel te Erembodegem; 2° het "Sint-Amandusputteken" te Erembodegem; en van het ontwerp van lijst van voor bescherming vatbaar dorpsgezicht : het perceel achter de Sint-Amanduskapel te Erembodegem;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur P. DE WOLF;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 6 oktober 1995 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 9 november 1995;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat D. LINDEMANS, die verschijnt voor verzoekers, en van Advocaat B. STAELENS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur P. DE WOLF;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat de vordering niet ontvankelijk is; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen excepties uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die excepties zich slechts zouden opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat de eerste verzoekster eigenares is van een perceel grond, ten kadaster bekend sectie A, nr. 1864, begrepen in het door het bestreden besluit voorlopig beschermde dorpsgezicht; dat de tweede verzoeker de zoon is van eerste verzoekster; dat het betrokken perceel door het bij koninklijk besluit van 30 mei 1978 vastgestelde gewestplan Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem tot woongebied is bestemd;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoekende partijen in hun verzoekschrift het volgende doet gelden :

"De tweede verzoeker woont sinds zijn huwelijk, drie jaar geleden, in een zeer bescheiden huurwoning te Aalst (zie bijlage 1). Het is een verouderde woning waarin de 82-jarige eigenaar geen investering tot hernieuwing of herstel wil doen. Zij is bovendien gelegen aan het drukste kruispunt van Aalst (zie bijlage 2), aan een afrit van de autosnelweg Brussel-Oostende, naast een café en recht tegenover een supermarkt van Delhaize.

Het huis heeft geen tuin; enkel een klein koertje.

De tweede verzoeker (evenals zijn echtgenote) heeft al een tijdje zijn zinnen gezet op het rustig wonen in Aalst, op het bouwperceel van zijn moeder. En de eerste verzoekster moet nu vaststellen dat zij in plaats van haar zoon een plezier te doen door hem op haar grond te laten bouwen, hem heeft opgezadeld met problemen en kopzorgen door hem dit "probleemcadeau" te geven. Want die bouwplannen zijn gedwarsboemd door het beschermingsbesluit, op de wijze zoals onder "Feiten" beschreven.

De tweede verzoeker heeft na de afloop van de "voorlopige dringende bescherming" een bouwaanvraag ingediend. Die dreigt nu te zullen stranden op het bestaan van de bestreden beslissing, vermits de riolering geen reden tot weigering meer kan zijn (de tweede verzoeker heeft trouwens in zijn bouwaanvraag uitdrukkelijk op de aansluitingsmogelijkheden gewezen). Ook al heeft die beslissing slechts tijdelijk uitwerking in afwachting van de "definitieve bescherming", toch bedreigt zij zeer concreet de aanhangige bouwaanvraag.

Zijn droom (en die van zijn echtgenote) om terug in de natuur te gaan wonen in de streek waar hij vandaan komt, wordt door de bestreden beslissing in het gedrang gebracht.

Er is geïnvesteerd in plannen die niet binnen redelijke korte termijn realiseerbaar zijn door de bestreden beslissing. Intussen moeten de tweede verzoeker en zijn echtgenote verder huren in een oncomfortabel huis langs een drukke baan. Het verlies aan "leefgenot" in hun nieuw op te richten comfortabele en rustig gelegen woning is een groot nadeel dat niet in geld te herstellen is.

Er is ook geïnvesteerd in heraanplanting van het perceel met waardevolle bomen in het natuurgebied (zijnde het achterste gedeelte van het perceel), in het vooruitzicht van het optrekken van het geplande gebouw in de woonzone. Ook die investering wordt door tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing (minstens voorlopig) een nutteloze uitgave.

De tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing veroorzaakt dan ook een moeilijk te herstellen ernstig nadeel";

Overwegende dat de verwerende partij hier in haar nota terecht op repliceert dat de bescherming als dorpsgezicht van het voor de Sint-Amanduskapel gelegen perceel, geen bouwverbod impliceert; dat artikel 5, § 4, van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten wel voorschrijft dat voor alle vergunningen te verlenen volgens de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw, de vergunning verleende instanties en de gemachtigde ambtenaar van stedebouw, ertoe gehouden zijn advies in te winnen bij de minister tot wiens bevoegdheid de bescherming van monumenten of stads- en dorpsgezichten behoort of zijn gemachtigde, en dat dit advies bindend is; dat, naar

aanleiding van een aanvraag van de tweede verzoeker tot het bouwen van een woning op het betrokken perceel, het bestuur monumenten en landschappen als volgt adviseerde :

"Met betrekking tot het voorgelegde ontwerp brengt het Bestuur Monumenten en Landschappen een ongunstig advies uit.

Gelet op de ligging van het perceel binnen het dorpsgezicht rond de St. Amanduskapel, dat op 28 april 1995 op een ontwerp van lijst van voor bescherming vatbare Monumenten en Stads- en Dorpsgezichten werd geplaatst, heeft mijn Bestuur principieel geen bezwaren tegen een mogelijke bebouwing ervan; mits rekening te houden met de volgende voorwaarden :

- op het perceel dient, ten opzichte van de achterzijde van de kapel, een strook met een minimumbreedte van 10m beplant te worden met hoogstammige bomen. Een beplantingsplan is bij de bouwaanvraag te voegen.
- het bouwvolume van de nieuwbouw dient ondergeschikt te zijn aan de kapel. Een inplanting meer naar links, dus niet pal achter de kapel, is aangewezen;
- bij de bouwaanvraag is een profieltekening van het terrein t.o.v. de straat en het perceel met de kapel te voegen";

dat hieruit blijkt dat het bevoegde bestuur principieel geen bezwaren heeft tegen de oprichting van een woonhuis op bewust perceel doch alleen bepaalde voorwaarden wil opleggen; dat de tot het verlenen van de bouwvergunning bevoegde overheden zich, om tot het weigeren van de vergunning te besluiten, dan ook niet mogen beroepen op het bestaan van een uit het bestreden besluit voortvloeiend bouwverbod; dat de verzoekende partijen ter terechtzitting een besluit van 25 september 1995 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Aalst tot weigering van de bouwvergunning overleggen; dat dit besluit inzonderheid als volgt is gemotiveerd :

"Overwegende dat het beschikkend gedeelte van het eensluidend advies van de gemachtigde ambtenaar als volgt luidt :

Ongunstig : akkoord met het standpunt van het College, luidende :

'Ongunstig. Het perceel is volgens de planologische voorzieningen van het bij K.B. dd. 30 mei 1978 vastgesteld gewestplan Aalst-Zottegem gelegen deels in een woongebied waarvoor artikel 5.1.0. en 6e deels in een natuurgebied waarvoor art. 13.4.3.1. van het K.B. van 28 december 1972 van toepassing zijn. De aanvraag betreft het oprichten van een alleenstaande eengezinswoning in het gedeelte woongebied en is aldus in overeenstemming met de bovenvermelde bepalingen.

Evenwel is, gelet op de ligging van het perceel in het dorpsgezicht rond de kapel tussen enerzijds de St.-Amanduskapel, welke bij M.B. dd. 28/04/1995 is opgenomen in een stads- en dorpsgezicht en anderzijds het waardevol achterliggend natuurgebied, een verdere residentiële bebouwing niet aangewezen, temeer daar de site van de kapel en de achterliggende weiden en bebossing visueel één geheel uitmaken met een kenmerkende landschappelijke waarde.

Bovendien ligt het perceel aan een onvoldoende uitgeruste weg.

De St.-Amandsstraat is slechts gedeeltelijk voorzien van riolering. Het gedeelte links van de kapel, openbaar domein, verhard met afbraakmaterialen en steenslag, is onvoldoende uitgerust.

Het niveauverschil tussen de St.-Amandsstraat en het perceel dewelke overigens reeds deel uitmaakt van de Dendervallei is dermate groot dat een dergelijke uitvoering van een rioolaansluiting technisch moeilijk te verwezenlijken is. Tevens brengt het Bestuur Monumenten en Landschappen van de AROHM, hoewel zij een mogelijke bebouwing onder bepaalde voorwaarden niet uitsluit, een ongunstig advies uit in schrijven van 09/06/1995";

dat dit besluit wel melding maakt van het bestaan van het bestreden besluit, doch de weigering niet stoelt op een daaruit voortvloeiend bouwverbod; dat het er daarentegen uitdrukkelijk op wijst dat het bestuur monumenten en landschappen "een mogelijke bebouwing onder bepaalde voorwaarden niet uitsluit"; dat het op grond van een eigen beoordeling tot de opvatting komt dat de bouwvergunning dient geweigerd te worden, waarbij in aanmerking worden genomen, enerzijds, het feit dat "de site van de kapel en de achterliggende weiden en bebossing visueel één geheel uitmaken met een kenmerkende landschappelijke waarde, en, anderzijds, het standpunt dat het perceel gelegen is aan een onvoldoende uitgeruste weg; dat het

aangevoerde nadeel dus niet voortvloeit uit het bestreden besluit;

Overwegende dat derhalve aan de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftientwintig april 1900 zesennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

de H.	J. VERMEIRE,	kamervoorzitter,
Mevr.	M. VRINTS,	staatsraad,
de H.	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	Ch. BAMPS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Ch. BAMPS.

J. VERMEIRE.